

Wiedza o teatrze i dramacie - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Wiedza o teatrze i dramacie
Kod przedmiotu	03.3-WH-KP-WTD-S16
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Kulturoznawstwo
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	6
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Romuald Jabłoński, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	30	2	-	-	Egzamin
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów ze specyfiką teatru jako dyscypliny sztuki oraz dramatu jako gatunku związanego z literaturą i teatrem.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

Wykład:

1. Teatr jako sytuacja ludzka i jako sztuka (teatr jako poznanie i jako obrzęd, *choreia*, misteria delfickie, dionizyjskie, orfickie, ekstaza i oczyszczenie, *epopteia*, zaplecze przedmiotowe i architektoniczne – symbolika budowli.)
2. Konstytuowanie się formy literackiej dramatu (rola aktora, różne formy literackie u źródeł teatru, paradygmaty kompozycji i postaciowania).
3. Teatr misteryjny (źródła, *mystērion*, *sacramentum*, symbolika przestrzeni gry –mansjony, scena simultaniczna, symbolika czasu gry, kalwarie, misteria kalwaryjskie, nowoczesne nawiązania w Polsce – Kazimierz Dejmek, Konrad Swinarski, Tadeusz Kantor – happeningi, kontynuacje).
4. Eksperymentowanie relacjami aktor-widz (Wielka Reforma Teatru, Juliusz Osterwa, Tadeusz Kantor, Jerzy Grotowski, trening aktorski a „akt całkowity”).
5. Shakespeare, francuski klasycyzm - geneza i dwa paradygmaty aktorstwa.
6. Opera – renesansowa geneza, rozwój gatunków i kanoniczne przykłady dzieł oraz współczesne eksperymenty inscenizacyjne.
7. Plastyka w teatrze (widowisko, iluzyjność inscenizacji, Wielka Reforma Teatru na Zachodzie i w Rosji, Antonin Artuad, Stanisław Ignacy Witkiewicz, Wasyl Kandinsky, Józef Szajna, Leszek Mądzik, polskie doświadczenia w scenografii, nowa estetyka – laser).

Ćwiczenia:

1. Znak w teatrze.
2. Typy znaków teatralnych.
3. Autonomiczność sztuki widowiskowej.
4. Literacka i teatralna koncepcja dramatu.
5. Teatr a inne dyscypliny i gatunki sztuki.
6. Dramat a inne dyscypliny i gatunki sztuki.
7. Arystotelesowska koncepcja dramatu.

8. Problemy analizy spektaklu.
9. Relacje aktor – widz w kontekście teorii komunikacji.
10. Performatywny charakter sztuki teatru a kontekst społeczny.

Metody kształcenia

wykład syntetyczny, opisowy, analityczny, problemowy; dyskusja, krytyczna praca z tekstem źródłowym, analiza i interpretacja audiowizualnych rejestracji spektakli

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
StudentmMa elementarną wiedzę o powiązaniach studiowanej dyscypliny z innymi dyscyplinami humanistycznymi (zwłaszcza z filozofią, filologią, historią sztuki, historią powszechną).		• kolokwium • projekt	• Wykład • Ćwiczenia
Student ma podstawową wiedzę o współczesnym życiu kulturalnym i instytucjach kultury.		• aktywność w trakcie zajęć • projekt	• Ćwiczenia
Student zna elementarną terminologię z zakresu teorii dramatu i teatru.		• aktywność w trakcie zajęć • kolokwium • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • praca pisemna	• Wykład • Ćwiczenia
Student ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu historii kultury i sztuki oraz specyfice teatry i dramatu.		• kolokwium	• Wykład
Student posiada podstawową wiedzę (obejmującą terminologię, teorię i metodologię) dotyczącą historii teatru i dramatu.		• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • praca pisemna	• Wykład • Ćwiczenia
Student ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych kierunkach rozwoju i najważniejszych nowych osiągnięciach w obszarze historii kultury, teatru i dramatu. K_W10 Zna i rozumie różnicowanie		• dyskusja • kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia
Student potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie teorii kultury, historii kultury i sztuki.		• aktywność w trakcie zajęć • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • praca pisemna • przygotowanie projektu	• Ćwiczenia
Student rozpoznaje różne rodzaje wytworów kultury właściwych dla badanego obszaru oraz potrafi przeprowadzić ich krytyczną analizę oraz interpretację z zastosowaniem metod kulturoznawczych.		• aktywność w trakcie zajęć • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • praca pisemna	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Kolokwium, weryfikacja przygotowania do zajęć, krytyczne notatki z zadanych na ćwiczenia lektur, samodzielna praca pisemna/prezentacja, uczestniczenie w dyskusjach i kreatywny udział w pracach analitycznych grupy

Literatura podstawowa

1. K. Braun, Wielka Reforma Teatru w Europie, Wrocław 1984.
2. M. Czrenle, Szajna, Gdańsk 1974.
3. Nicole, Dzieje teatru, przeł. A. Dębnicki, Warszawa 1974.
4. Nicole, Dzieje dramatu, przeł. A. Dębnicki, Warszawa 1980.
5. Z. Raszewski, Krótka historia teatru polskiego, Warszawa 1977.
6. M. Semil, E. Wysińska, Słownik współczesnego teatru, Warszawa 1980.

7. K. Smużniak, Teatr milczenia, Zielona Góra 2005.

(každorazowo aktualizowana przez prowadzącego w związku z dramaturgią przebiegu ćwiczeń)

Literatura uzupełniająca

1. Burkot S., Tadeusz Różewicz, Warszawa 1987.
2. Braun K., Tadeusz Różewicz. Języki teatru, Wrocław 1989.
3. Gębala S., Teatr Różewicza, Warszawa 1978.
4. Pleśniarowicz K., Kantor: artysta końca wieku, Wrocław 1997.
5. Sinko T., Zarys literatury greckiej, Warszawa 1959.
6. Starnawski J., „Antygona” Sofoklesa, Warszawa 1983.

Uwagi

brak

Zmodyfikowane przez dr Dariusz Sagan (ostatnia modyfikacja: 07-06-2019 14:15)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ